Denne tekst tjener udelukkende som dokumentationsværktøj og har ingen retsvirkning. EU's institutioner påtager sig intet ansvar for dens indhold. De autentiske udgaver af de relevante retsakter, inklusive deres betragtninger, er offentliggjort i den Europæiske Unions Tidende og kan findes i EUR-Lex. Disse officielle tekster er tilgængelige direkte via linkene i dette dokument

►B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/352

af 15. februar 2017

om opstilling af rammer for levering af havnetjenester og fælles regler om finansiel gennemsigtighed for havne

(EØS-relevant tekst)

(EUT L 57 af 3.3.2017, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►M1	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/697 af 25. maj 2020	L 165	7	27.5.2020

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/352

af 15. februar 2017

om opstilling af rammer for levering af havnetjenester og fælles regler om finansiel gennemsigtighed for havne

(EØS-relevant tekst)

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Ved denne forordning fastsættes:

a) rammer for levering af havnetjenester

b) fælles bestemmelser om finansiel gennemsigtighed og om havnetjenestegebyrer og havneinfrastrukturafgifter.

2. Denne forordning finder anvendelse på levering af følgende kategorier af havnetjenester (»havnetjenester«), enten på en havns område eller på vandvejen til havnen:

a) bunkring

b) godshåndtering

c) fortøjning

d) passagertjenester

e) indsamling af driftsaffald og lastrester fra skibe

f) lodsning og

g) bugsering.

3. Artikel 11, stk. 2, finder ligeledes anvendelse på oprensning.

4. Denne forordning finder anvendelse på alle søhavne i det transeuropæiske transportnet, jf. bilag II til forordning (EU) nr. 1315/2013.

5. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at anvende nærværende forordning på søhavne i det samlede transportnet i regionerne i den yderste periferi som omhandlet i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Hvis medlemsstaterne beslutter ikke at anvende nærværende forordning på sådanne søhavne, underretter de Kommissionen om denne beslutning.

6. Medlemsstaterne kan ligeledes anvende denne forordning på andre søhavne. Hvis medlemsstaterne beslutter at anvende denne forordning på andre søhavne, underretter de Kommissionen om deres beslutning.

▼B

7. Denne forordning berører ikke Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU ([1]), 2014/24/EU ([2]) og 2014/25/EU.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »bunkring«: levering af fast, flydende eller gasformigt brændstof eller af enhver anden energikilde, der anvendes til fremdrift af søfartøjer eller til generel og specifik energiforsyning om bord på et søgående fartøj, mens det ligger i havn

2) »godshåndtering«: organisation og håndtering af gods mellem det transporterende søfartøj og landjorden, det være sig til indførsel, udførsel eller forsendelse af godset, herunder ekspedering, surring, afsurring, stuvning, transport og midlertidig opbevaring af godset i de relevante godshåndteringsterminaler og direkte relateret til transporten af godset, men ikke, medmindre den pågældende medlemsstat beslutter andet, oplagring, tømning (stripping), ompakning eller andre værdiforøgende tjenester i forbindelse med godset

3) »kompetent myndighed«: ethvert offentligt eller privat organ, som på vegne af et lokalt, regionalt eller nationalt niveau har beføjelse til i henhold til nationale love eller instrumenter at udføre aktiviteter i forbindelse med organisation og administration af havneaktiviteter sammen med eller i stedet for havnemyndigheden

4) »oprensning«: fjernelse af sand, sediment eller andre stoffer fra bunden af den vandvej, som fører til en havn, eller inden for det havneområde, som hører under havnemyndighedens kompetence, herunder bortskaffelse af de fjernede materialer, for at søfartøjer kan få adgang til havnen; dette omfatter både den oprindelige materialefjernelse (uddybning) og oprensning, der udføres for at holde vandvejen tilgængelig, uden at det dog er en havnetjeneste, der tilbydes brugerne

5) »havnemyndigheden«: ethvert offentligt eller privat organ, som i henhold til national ret eller nationale instrumenter har til opgave eller har beføjelse til på lokalt plan at administrere og forvalte havneinfrastruktur og en eller flere af følgende opgaver i den pågældende havn, hvad enten det sker i sammenhæng med andre aktiviteter eller ej: koordination af havnetrafik, forvaltning af havnetrafik, koordination af de forskellige operatørers aktiviteter i den pågældende havn og kontrol af de forskellige operatørers aktiviteter i den pågældende havn

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 1).

([2]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94 af 28.3.2014, s. 65).

▼B

6) »fortøjning«: sådanne tjenester i forbindelse med læggen til og fra kaj, herunder forhaling langs kajen, som kræves for sikker drift af et søfartøj i havn eller ad den vandvej, som fører til en havn

7) »passagertjenester«: organisation og håndtering af passagerer, deres bagage og deres køretøjer mellem det transporterende søfartøj og landjorden; dette omfatter også behandling af personoplysninger og transport af passagerer til den relevante passagerterminal

8) »lodsning«: sejlvejledningstjeneste til søfartøjer udført af en lods eller en lodsstation for at muliggøre et søfartøjs sikre ind- og udsejling ad den vandvej, som fører til en havn, eller sikker navigation i havnen

9) »havneinfrastrukturafgift«: en afgift, der opkræves til direkte eller indirekte fordel for havnemyndigheden eller den kompetente myndighed for brug af infrastruktur, faciliteter og tjenesteydelser, herunder vandvejen til den pågældende havn, samt adgang til ekspedition af passagerer og gods, men med undtagelse af afgifter for forpagtet jord og afgifter med tilsvarende virkning

10) »indsamling af driftsaffald og lastrester fra skibe«: modtagelse af driftsaffald og lastrester i enhver facilitet, som er fast, flydende eller mobil, og som kan modtage sådant affald eller sådanne rester fra skibe som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF ([1])

11) »havnetjenestegebyr«: et gebyr, der opkræves til fordel for en leverandør af havnetjenester og betales af brugerne af den pågældende tjeneste

12) »havnetjenestekontrakt«: en formel og juridisk bindende aftale eller et dokument med tilsvarende retlig virkning mellem en leverandør af havnetjenester og en havnemyndighed eller en kompetent myndighed, der vedrører levering af en eller flere havnetjenester, uden at dette berører den måde, hvorpå leverandører af havnetjenester udpeges

13) »leverandør af havnetjenester«: enhver fysisk eller juridisk person, som mod betaling leverer eller ønsker at levere en eller flere kategorier af havnetjenester

14) »forpligtelse til offentlig tjeneste«: et krav, som er defineret eller fastsat for at sikre levering af de havnetjenester eller -aktiviteter af almen interesse, som en operatør på et rent forretningsmæssigt grundlag ikke ville påtage sig eller ikke ville påtage sig i samme omfang eller på samme vilkår

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27. november 2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (EFT L 332 af 28.12.2000, s. 81).

▼B

15) »nærskibstrafik«: transport af gods og passagerer ad søvejen mellem havne i det geografiske område Europa eller mellem disse havne og havne beliggende i ikkeeuropæiske lande med kyststrækninger langs indelukkede have ved Europas grænser

16) »søhavn«: et land- og vandområde, der består af sådan infrastruktur og sådant udstyr, at det først og fremmest tillader modtagelse af søfartøjer, lastning og losning heraf, oplagring af gods, modtagelse og levering af dette gods samt ind- og udskibning af passagerer, besætning og andre personer og enhver anden infrastruktur, der er nødvendig for transportvirksomheder inden for havneområdet

17) »bugsering«: en bistand, som en bugserbåd yder til et søfartøj for at muliggøre sikker ind- eller udsejling til og fra en havn eller sikker navigation i havnen ved at hjælpe søfartøjet med at manøvrere

18) »vandvej«: adgang til en havn fra det åbne hav, såsom havneindsejlinger, sejlrender, floder, havkanaler og fjorde, forudsat at en sådan vandvej hører under havnemyndighedens kompetence.

KAPITEL II

LEVERING AF HAVNETJENESTER

Artikel 3

Organisation af havnetjenester

1. Adgang til markedet for levering af havnetjenester i søhavne kan i overensstemmelse med denne forordning underlægges:

a) mindstekrav i forbindelse med levering af havnetjenester

b) begrænsning af antallet af leverandører

c) forpligtelser til offentlig tjeneste

d) restriktioner vedrørende interne operatører.

2. Medlemsstaterne kan i national ret beslutte ikke at pålægge en eller flere kategorier af havnetjenester nogen af betingelserne i stk. 1.

3. Vilkårene for adgang til en havns faciliteter, installationer og udstyr skal være fair, rimelige og ikkediskriminerende.

▼B

Artikel 4

Mindstekrav i forbindelse med levering af havnetjenester

1. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed kan kræve, at leverandører af havnetjenester, herunder underleverandører, opfylder mindstekrav for at udføre de pågældende havnetjenester.

2. De mindstekrav, der er omhandlet i stk. 1, må kun vedrøre:

a) de faglige kvalifikationer hos leverandøren af havnetjenester, dennes personale eller de fysiske personer, som reelt og løbende forvalter aktiviteter for leverandøren af havnetjenester

b) leverandøren af havnetjenesternes finansielle formåen

c) det udstyr, der er nødvendigt for at kunne levere den relevante havnetjeneste under normale og sikre forhold, og hvorvidt udstyret kan vedligeholdes på det fornødne niveau

d) tilgængelighed af den pågældende havnetjeneste ved alle kajpladser uden afbrydelser døgnet rundt hele året for alle brugere

e) opfyldelse af krav til søfartssikkerhed eller til sikkerhed og sikring i forbindelse med havnen eller adgang til den, dens installationer, udstyr og arbejdere og andre personer

f) opfyldelse af lokale, nationale og internationale miljøkrav og Unionens miljøkrav

g) opfyldelse af de social- og arbejdsretlige forpligtelser, der gælder i den pågældende havns medlemsstat, herunder bestemmelserne i gældende kollektive overenskomster, bemandingskrav og krav vedrørende søfarendes arbejds- og hviletider og af gældende regler om arbejdstilsyn

h) leverandøren af havnetjenesters gode omdømme som fastlagt i overensstemmelse med eventuel gældende national lovgivning om godt omdømme under hensyntagen til eventuelle tungtvejende grunde til at betvivle leverandøren af havnetjenesters pålidelighed.

3. Hvis en medlemsstat finder, at det er nødvendigt at pålægge et flagkrav for at sikre fuld overholdelse af stk. 2, litra g), for søfartøjer, som hovedsagelig anvendes til bugserings- eller fortøjningsoperationer i havne, der er beliggende på dens område, underretter den Kommissionen om sin beslutning forud for offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse eller, i mangel af en udbudsbekendtgørelse, forud for pålæggelse af et flagkrav, jf. dog stk. 4.

4. Mindstekravene skal:

a) være gennemsigtige, objektive, ikkediskriminerende, forholdsmæssige og relevante for kategorien og arten af den pågældende havnetjeneste

▼B

b) overholdes, indtil retten til at levere en havnetjeneste ophører.

5. Hvor mindstekravene omfatter specifikt kendskab til lokale forhold, sikrer havnemyndigheden eller den kompetente myndighed, at der er passende adgang til oplysninger på gennemsigtige og ikkediskriminerende vilkår.

6. I de i stk. 1 omhandlede tilfælde skal havnemyndigheden eller den kompetente myndighed offentliggøre de mindstekrav, der er omhandlet i stk. 2, og proceduren for tildeling af ret til at levere havnetjenester i henhold til disse krav senest den 24. marts 2019 eller i tilfælde af mindstekrav, der skal finde anvendelse efter denne dato, mindst tre måneder før den dato, fra hvilken disse krav skal anvendes. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed underretter leverandørerne af havnetjenester inden eventuelle ændringer af kriterierne eller proceduren.

7. Denne artikel berører ikke artikel 7.

Artikel 5

Procedure til sikring af overholdelse af mindstekravene

1. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed skal behandle leverandører af havnetjenester på en gennemsigtig, objektiv, ikkediskriminerende og forholdsmæssigt afpasset måde.

2. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed skal tildele eller nægte ret til at levere havnetjenester på grundlag af de mindstekrav, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 4, inden for rimelig tid, hvilket under alle omstændigheder ikke må overstige fire måneder efter modtagelsen af en anmodning om tildeling af en sådan ret og de nødvendige dokumenter.

3. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed skal behørigt begrunde enhver sådan eventuel nægtelse af ret til at levere havnetjenester på grundlag af mindstekravene i artikel 4, stk. 2.

4. Ethvert tilfælde af havnemyndighedens eller den kompetente myndigheds eventuelle begrænsning eller inddragelse af retten til at levere en havnetjeneste skal begrundes behørigt og være i overensstemmelse med stk. 1.

Artikel 6

Begrænsning af antallet af leverandører af havnetjenester

1. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed kan begrænse antallet af leverandører af havnetjenester for en given havnetjeneste af en eller flere af følgende grunde:

a) mangel på eller forbeholdelse til anden brug af landareal eller plads ved vandsiden, forudsat at begrænsningen er i overensstemmelse med beslutninger eller planer, som er godkendt af havnemyndigheden og i givet fald eventuelle andre offentlige myndigheder i overensstemmelse med national ret

▼B

b) fravær af en sådan begrænsning hindrer opfyldelse af forpligtelser til offentlig tjeneste, jf. artikel 7, herunder når en sådan mangel fører til urimelig høje omkostninger ved opfyldelse af sådanne forpligtelser for havnemyndigheden, den kompetente myndighed eller havnebrugerne

c) fravær af en sådan begrænsning strider mod behovet for at sikre havneoperationers sikkerhed, sikkerhedsbeskyttelse eller miljømæssige bæredygtighed

d) havneinfrastrukturens karakter eller havnetrafikkens beskaffenhed gør, at det ikke er muligt, at flere leverandører af havnetjenester udfører operationer i havnen

e) hvis det er fastslået i henhold til artikel 35 i direktiv 2014/25/EU, at en havnesektor eller delsektor sammen med sine havnetjenester inden for en medlemsstat udfører en aktivitet, der er direkte undergivet konkurrencevilkår i henhold til artikel 34 i nævnte direktiv. I sådanne tilfælde finder stk. 2 og 3 i nærværende artikel ikke anvendelse.

2. Med henblik på at give interesserede parter mulighed for at fremsætte bemærkninger inden for en rimelig frist offentliggør havnemyndigheden eller den kompetente myndighed alle forslag om at begrænse antallet af leverandører af havnetjenester i overensstemmelse med stk. 1 samt begrundelsen herfor mindst tre måneder inden vedtagelse af beslutningen om at begrænse antallet af leverandører af havnetjenester.

3. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed offentliggør den vedtagne beslutning om at begrænse antallet af leverandører af havnetjenester.

4. Hvis havnemyndigheden eller den kompetente myndighed beslutter at begrænse antallet af leverandører af en havnetjeneste, skal myndigheden følge en udvælgelsesprocedure, som er åben for alle interesserede parter, ikkediskriminerende og gennemsigtig. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed offentliggør oplysninger om den havnetjeneste, der skal leveres, og om udvælgelsesproceduren og sikrer, at alle væsentlige oplysninger, der er nødvendige for, at de interesserede parter kan udarbejde deres ansøgninger, reelt er tilgængelige for dem alle. Interesserede parter skal gives tilstrækkelig tid til at kunne foretage en meningsfuld vurdering og udarbejde deres ansøgninger. En sådan periode skal under normale omstændigheder være på mindst 30 dage.

5. Stk. 4 finder ikke anvendelse i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 1, litra e), og stk. 7 i denne artikel og i artikel 8.

6. Når havnemyndigheden eller den kompetente myndighed leverer havnetjenester enten selv eller gennem en juridisk selvstændig enhed, som myndigheden direkte eller indirekte kontrollerer, træffer den pågældende medlemsstat sådanne foranstaltninger, som er nødvendige for at undgå interessekonflikter. I mangel af sådanne foranstaltninger må antallet af leverandører ikke være mindre end to, medmindre en eller flere af de grunde, der er anført i stk. 1, retfærdiggør en begrænsning af antallet af leverandører af havnetjenester til en enkelt leverandør.

▼B

7. Medlemsstaterne kan beslutte, at de af deres havne i det samlede net, som ikke opfylder kriterierne i artikel 20, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1315/2013, kan begrænse antallet af leverandører for en given havnetjeneste. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om sådanne beslutninger.

Artikel 7

Forpligtelser til offentlig tjeneste

1. Medlemsstaterne kan beslutte at pålægge leverandører af havnetjenester forpligtelser til offentlig tjeneste vedrørende havnetjenester og kan overdrage retten til at pålægge sådanne forpligtelser til havnemyndigheden eller til den kompetente myndighed med henblik på at sikre mindst ét af følgende aspekter:

a) tilgængelighed af den pågældende havnetjeneste ved alle kajpladser uden afbrydelser døgnet rundt hele året for alle havnebrugere

b) tilgængelighed af tjenesten for alle brugere på lige vilkår

c) en rimelig pris for tjenesten for visse kategorier af brugere

d) havneoperationers sikkerhed, sikkerhedsbeskyttelse eller miljømæssige bæredygtighed

e) levering af passende transporttjenester til offentligheden, og

f) territorial samhørighed.

2. De i stk. 1 omhandlede forpligtelser til offentlig tjeneste skal være klart definerede, gennemsigtige, ikkediskriminerende og kontrollerbare og sikre lige adgang for alle leverandører af havnetjenester, der er etableret i Unionen.

3. Hvis en medlemsstat beslutter at pålægge forpligtelser til offentlig tjeneste for samme tjeneste i alle medlemsstatens søhavne, som er omfattet af denne forordning, anmelder den disse forpligtelser til Kommissionen.

4. I tilfælde af afbrydelse af havnetjenester, for hvilke der er forpligtelse til offentlig tjeneste, eller når der er umiddelbar risiko for en sådan situation, kan havnemyndigheden eller den kompetente myndighed træffe nødforanstaltninger. En nødforanstaltning kan bestå i direkte tildeling, hvorved tjenesten tildeles en anden leverandør i en periode på op til to år. I løbet af denne periode skal havnemyndigheden eller den kompetente myndighed enten indlede en ny procedure for at udvælge en leverandør af havnetjenester eller anvende artikel 8. Kollektive faglige aktioner, der finder sted i overensstemmelse med national ret, betragtes ikke som afbrydelse af havnetjenester, for hvilke der kan træffes nødforanstaltninger.

▼B

Artikel 8

Intern operatør

1. Med forbehold af artikel 6, stk. 6, kan havnemyndigheden eller den kompetente myndighed beslutte enten at levere en havnetjeneste selv eller gennem en juridisk selvstændig enhed, over hvilken den udøver en tilsvarende grad af kontrol, som den har over sine egne tjenestegrene, forudsat at artikel 4 gælder på samme måde for alle operatører, der leverer den pågældende havnetjeneste. I et sådant tilfælde betragtes leverandøren af havnetjenester som en intern operatør med henblik på denne forordning.

2. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed anses kun for at udøve en tilsvarende grad af kontrol over en juridisk selvstændig enhed, som den har over sine egne tjenestegrene, hvis den har afgørende indflydelse på både strategiske målsætninger og væsentlige beslutninger i den pågældende juridiske enhed.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a)-d), er den interne operatør begrænset til kun at udføre den tildelte havnetjeneste i den eller de havne, hvor operatøren har fået overdraget opgaven at levere havnetjenesten.

Artikel 9

Sikring af arbejdstagerrettigheder

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af de sociale og arbejdsretlige regler i medlemsstaterne.

2. Med forbehold af EU-retten og national ret, herunder gældende kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, skal havnemyndigheden eller den kompetente myndighed kræve, at den udpegede leverandør af havnetjenester sikrer ansatte arbejdsvilkår i overensstemmelse med gældende social- og arbejdsretlige forpligtelser og overholder de sociale standarder, der er fastsat i EU-retten, national ret eller kollektive aftaler.

3. I tilfælde af ændring af leverandør af havnetjenester på grund af tildeling af en koncession eller en offentlig kontrakt kan havnemyndigheden eller den kompetente myndighed kræve, at den hidtidige leverandør af havnetjenesters rettigheder og forpligtelser, der følger af en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold som defineret i national ret, og som bestod på datoen for denne ændring, overføres til den nyudpegede leverandør af havnetjenester. I så fald skal personale, der tidligere var ansat af den hidtidige leverandør af havnetjenester, indrømmes de samme rettigheder som dem, de ville have haft ret til, hvis der havde været tale om en overførsel af virksomhed som omhandlet i direktiv 2001/23/EF.

4. Hvis der i forbindelse med levering af havnetjenester sker overførsel af ansatte, skal der i udbudsdokumenter og havnetjenestekontrakter angives, hvilke ansatte det drejer sig om, og anføres gennemsigtige detaljerede oplysninger om deres kontraktmæssige rettigheder og de betingelser, på hvilke de ansatte anses for at være tilknyttet havnetjenesterne.

▼B

Artikel 10

Undtagelser

1. Dette kapitel og artikel 21 finder ikke anvendelse på godshåndtering, passagertjenester eller lodsning.

2. Medlemsstaterne kan beslutte at anvende dette kapitel og artikel 21 på lodsning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om en sådan beslutning.

KAPITEL III

FINANSIEL GENNEMSIGTIGHED OG AUTONOMI

Artikel 11

Gennemsigtige finansielle forbindelser

1. De finansielle forbindelser mellem de offentlige myndigheder og en havnemyndighed eller en anden enhed, der leverer havnetjenester på dennes vegne og modtager offentlige midler, skal afspejles på en gennemsigtig måde i regnskabssystemet for klart at vise følgende:

a) offentlige midler, som offentlige myndigheder direkte stiller til rådighed for havnemyndighederne i den pågældende havn

b) offentlige midler, som offentlige myndigheder stiller til rådighed gennem offentlige virksomheder eller offentlige finansielle institutioner, og

c) den anvendelse, hvortil disse offentlige midler er blevet tildelt.

2. Hvis den havnemyndighed, der modtager offentlige midler, selv leverer havnetjenester eller oprensning, eller en anden enhed leverer sådanne tjenester på dennes vegne, skal myndigheden holde regnskaberne for denne offentligt finansierede havnetjeneste eller oprensning adskilt fra regnskaberne for sine øvrige aktiviteter på en sådan måde, at:

a) alle omkostninger og indtægter er korrekt tildelt eller fordelt på grundlag af konsekvent anvendte og objektivt begrundede omkostningsregnskabsprincipper, og

b) det klart er fastlagt, efter hvilke omkostningsregnskabsprincipper de adskilte regnskaber føres.

3. De offentlige midler, der er omhandlet i stk. 1, omfatter også aktiekapital og kvasikapital, tilskud, som ikke skal tilbagebetales, eller som kun skal tilbagebetales under bestemte omstændigheder, lån, herunder overtræk og forskud på kapitaltilførsler, garantier, som offentlige myndigheder har givet til havnemyndigheden, og enhver anden form for offentlig støtte.

4. Havnemyndigheden eller en anden enhed, der leverer havnetjenester på dennes vegne, skal opbevare oplysningerne om de i stk. 1 og 2 omhandlede finansielle forbindelser i fem år regnet fra udgangen af det regnskabsår, som oplysningerne vedrører.

▼B

5. Havnemyndigheden eller en anden enhed, der leverer havnetjenester på dennes vegne, stiller i tilfælde af en formel klage og efter anmodning de i stk. 1 og 2 omhandlede oplysninger og alle yderligere oplysninger til rådighed for den relevante myndighed i den pågældende medlemsstat, som sidstnævnte myndighed finder nødvendige for at kunne foretage en grundig vurdering af de afgivne oplysninger og vurdere overholdelsen af denne forordning i overensstemmelse med konkurrencereglerne. Sådanne oplysninger stilles efter anmodning til rådighed for Kommissionen af den relevante myndighed. Oplysningerne fremsendes inden tre måneder efter anmodningsdatoen.

6. Hvis havnemyndigheden eller en anden enhed, der leverer havnetjenester på dennes vegne, ikke har modtaget offentlige midler i tidligere regnskabsår, men begynder at modtage offentlige midler, skal myndigheden eller enheden anvende stk. 1 og 2 fra det regnskabsår, der følger efter udbetalingen af de offentlige midler.

7. Hvis de offentlige midler udbetales som kompensation for en forpligtelse til offentlig tjeneste, skal de angives særskilt i de relevante regnskaber og må ikke overføres til andre tjenester eller forretningsaktiviteter.

8. Medlemsstater kan beslutte, at stk. 2 ikke finder anvendelse på de af deres havne i det samlede net, som ikke opfylder kriterierne i artikel 20, stk. 2, litra b), i forordning (EU) nr. 1315/2013, hvor dette fører til uforholdsmæssigt store administrative byrder, forudsat at eventuelle modtagne offentlige midler og anvendelse heraf til at levere havnetjenester forbliver fuldt ud gennemsigtige i regnskabssystemet. Medlemsstaterne underretter på forhånd Kommissionen om en sådan beslutning.

Artikel 12

Havnetjenestegebyrer

1. Gebyrer for tjenester, der leveres af en intern operatør i henhold til en forpligtelse til offentlig tjeneste, gebyrer for lodstjenester, der ikke er udsat for reel konkurrence, og gebyrer, der opkræves af leverandører af havnetjenester, jf. artikel 6, stk. 1, litra b), fastsættes på en gennemsigtig, objektiv og ikkediskriminerende måde og skal stå i et rimeligt forhold til omkostningerne ved den leverede tjeneste.

2. Betaling af havnetjenestegebyrer kan være indeholdt i andre betalinger, såsom betaling af havneinfrastrukturafgifter. I så tilfælde skal leverandøren af havnetjenester og, hvor det er relevant, havnemyndigheden sørge for, at det beløb, der udgøres af havnetjenestegebyret, fortsat let kan identificeres af brugeren af havnetjenesten.

3. En leverandør af havnetjenester skal i tilfælde af en formel klage og efter anmodning stille alle relevante oplysninger om, hvilke elementer der tjener som grundlag for at fastsætte strukturen og niveauet af de havnetjenestegebyrer, der er omfattet af stk. 1, til rådighed for den relevante myndighed i den pågældende medlemsstat.

▼B

Artikel 13

Havneinfrastrukturafgifter

1. Medlemsstaterne sikrer, at der opkræves en havneinfrastrukturafgift. Dette er ikke til hinder for, at leverandører af havnetjenester, der benytter havneinfrastrukturen, opkræver havnetjenestegebyrer.

2. Betaling af havneinfrastrukturafgifter kan være indeholdt i andre betalinger, såsom betaling af havnetjenestegebyrer. I så tilfælde skal havnemyndigheden sørge for, at det beløb, der udgøres af havneinfrastrukturafgiften, fortsat let kan identificeres af brugeren af havneinfrastrukturen.

3. For at bidrage til et effektivt infrastrukturafgiftssystem fastsættes strukturen og niveauet af havneinfrastrukturafgifter i henhold til havnens egen forretningsstrategi og investeringsplaner og under overholdelse af konkurrencereglerne. Hvor det er relevant, skal sådanne afgifter også overholde de generelle krav, der er fastsat inden for rammerne af den pågældende medlemsstats generelle havnepolitik.

4. Uanset stk. 3 kan havneinfrastrukturafgifter differentieres i overensstemmelse med havnens egen økonomiske strategi og dens fysiske planlægningspolitik, bl.a. i forbindelse med visse kategorier af brugere eller for at fremme en mere effektiv anvendelse af havneinfrastrukturen, nærskibsfart eller transportoperationers gode miljøpræstationer, energieffektivitet eller kulstofeffektivitet. Kriterierne for en sådan differentiering skal være gennemsigtige, objektive, ikkediskriminerende og i overensstemmelse med konkurrencelovgivningen, herunder statsstøttereglerne. Havneinfrastrukturafgifter kan tage hensyn til eksterne omkostninger og kan differentieres afhængigt af forretningspraksis.

5. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed sikrer, at havnebrugerne og repræsentanter for eller sammenslutninger af havnebrugere underrettes om havneinfrastrukturafgifternes art eller størrelse. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed sikrer, at havneinfrastrukturbrugere underrettes om eventuelle ændringer af havneinfrastrukturafgifternes art og størrelse mindst to måneder inden, disse afgifter træder i kraft. Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed er ikke forpligtet til at oplyse om differentieringer af afgifterne, der er et resultat af individuelle forhandlinger.

6. Havnemyndigheden skal i tilfælde af en formel klage og efter anmodning stille de oplysninger, der er omhandlet i stk. 4 og 5, og alle relevante oplysninger om, hvilke elementer der tjener som grundlag for at fastsætte havneinfrastrukturafgifternes struktur og niveau, til rådighed for den relevante myndighed i den pågældende medlemsstat. Sidstnævnte myndighed stiller efter anmodning oplysningerne til rådighed for Kommissionen.

▼B

KAPITEL IV

ALMINDELIGE OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 14

Uddannelse af personale

Leverandører af havnetjenester sikrer, at ansatte modtager den nødvendige uddannelse til at kunne erhverve sig den viden, der er afgørende for deres arbejde, idet der lægges særlig vægt på sundheds- og sikkerhedsaspekter, og at uddannelseskravene regelmæssigt ajourføres for at imødegå udfordringerne i forbindelse med teknologisk innovation.

Artikel 15

Høring af havnebrugere og andre interessenter

1. Havnemyndigheden skal i overensstemmelse med gældende national lovgivning høre havnebrugere om sin afgifts- og gebyrpolitik, herunder i tilfælde omfattet af artikel 8. Sådanne høringer skal omfatte eventuelle væsentlige ændringer af havneinfrastrukturafgifter og havnetjenestegebyrer i tilfælde, hvor interne operatører leverer havnetjenester i henhold til forpligtelser til offentlig tjeneste.

2. Havnemyndigheden skal i overensstemmelse med gældende national ret høre havnebrugere og andre relevante interessenter om vigtige spørgsmål inden for sin kompetence vedrørende:

a) koordinering af havnetjenester i havneområdet

b) foranstaltninger til at forbedre forbindelserne til baglandet, herunder foranstaltninger til at udvikle og forbedre effektiviteten af jernbanetransport og transport ad indre vandveje

c) effektiviteten af administrative procedurer i havnen og foranstaltninger til at forenkle dem

d) miljøet

e) fysisk planlægning og

f) foranstaltninger til at sikre sikkerhed i havneområdet, herunder, hvor det er relevant, havnearbejderes sundhed og sikkerhed.

3. Leverandører af havnetjenester skal stille tilstrækkelige oplysninger til rådighed for havnebrugere om havnetjenestegebyrernes art og størrelse.

4. Havnemyndigheden og leverandører af havnetjenester skal respektere fortroligheden af forretningsmæssigt følsomme oplysninger, når de udfører deres forpligtelser i henhold til denne artikel.

▼B

Artikel 16

Behandling af klager

1. Hver medlemsstat sikrer, at der findes en effektiv procedure til at behandle klager vedrørende anvendelsen af denne forordning for medlemsstatens søhavne, der er omfattet af denne forordning.

2. Behandlingen af klager foretages på en måde, hvorved interessekonflikter undgås, og som er funktionelt uafhængig af alle havnemyndigheder og leverandører af havnetjenester. Medlemsstaterne sikrer, at der er effektiv funktionel adskillelse mellem på den ene side behandling af klager og på den anden side havneejerskab og -forvaltning, levering af havnetjenester og brug af havne. Behandling af klager skal være upartisk og gennemsigtig og tage behørigt hensyn til retten til fri udøvelse af forretningsaktiviteter.

3. Klage indgives i medlemsstaten for den havn, hvor den pågældende tvist formodes at have sin oprindelse. Medlemsstaterne sikrer, at havnebrugere og andre relevante interessenter er informeret om, hvor og hvordan de kan indgive klage, og hvilke myndigheder der er ansvarlige for behandling af klager.

4. De myndigheder, der er ansvarlige for behandling af klager, samarbejder, hvor det er relevant, med henblik på gensidig bistand i tvister, der omfatter parter, som er etableret i forskellige medlemsstater.

5. De myndigheder, der er ansvarlige for behandling af klager, skal have beføjelse til i overensstemmelse med national ret at kræve, at havnemyndigheder, leverandører af havnetjenester og havnebrugere forelægger dem de oplysninger, der er relevante for en klage.

6. De myndigheder, der er ansvarlige for behandling af klager, skal, hvor det er relevant, have beføjelse til i overensstemmelse med national ret at træffe afgørelser, der har bindende virkning med forbehold af domstolsprøvelse.

7. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om proceduren for behandling af klager og om de myndigheder, der er omhandlet i stk. 3, senest den 24. marts 2019 og derefter om eventuelle ændringer i disse oplysninger. Kommissionen offentliggør og ajourfører regelmæssigt disse oplysninger på sit websted.

8. Medlemsstaterne udveksler, hvor det er relevant, generelle oplysninger om anvendelsen af denne artikel. Kommissionen støtter dette samarbejde.

Artikel 17

Relevante myndigheder

Medlemsstaterne sikrer, at havnebrugere og andre relevante interessenter underrettes om de relevante myndigheder, der er omhandlet i artikel 11, stk. 5, artikel 12, stk. 3, og artikel 13, stk. 6. Medlemsstaterne underretter også Kommissionen om disse myndigheder senest den 24. marts 2019 og derefter om eventuelle ændringer i disse oplysninger. Kommissionen offentliggør og ajourfører regelmæssigt disse oplysninger på sit websted.

▼B

Artikel 18

Klage

1. Enhver part med legitime interesser har ret til at anke beslutninger eller individuelle foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning af havnemyndigheden, den kompetente myndighed eller enhver anden relevant national myndighed. Klageinstanser skal være uafhængige af de involverede parter og kan være domstole.

2. Når den i stk. 1 omhandlede klageinstans ikke har judiciel karakter, begrundes dens afgørelser skriftligt. Dens afgørelser skal desuden kunne prøves ved en national domstol.

Artikel 19

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 24. marts 2019 Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 20

Rapport

Kommissionen forelægger senest den 24. marts 2023 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen og virkningen af denne forordning.

Rapporten skal tage hensyn til de fremskridt, der gøres inden for rammerne af EU's sektordialogudvalg for havne.

Artikel 21

Overgangsforanstaltninger

1. Denne forordning finder ikke anvendelse på havnetjenestekontrakter indgået inden den 15. februar 2017, og som er tidsbegrænsede.

2. Havnetjenestekontrakter, der er indgået inden den 15. februar 2017, som ikke er tidsbegrænsede, eller som har tilsvarende virkninger, ændres med henblik på at overholde denne forordning senest den 1. juli 2025.

▼M1

3. Uanset artikel 13, stk. 1, 3 og 4, kan havnemyndigheden eller den kompetente myndighed beslutte at give afkald på, suspendere, nedsætte eller udsætte betalingen af havneinfrastrukturafgifter, som forfalder i

▼M1

perioden fra den 1. marts 2020 til den 31. oktober 2020. Medlemsstaterne kan bestemme, at sådanne afgørelser skal overholde de krav, der i denne henseende er fastsat i national ret. Afkald på samt suspension, nedsættelse eller udsættelse af betaling af havneinfrastrukturafgifter gives på en gennemsigtig, objektiv og ikkediskriminerende måde.

Havnemyndigheden eller den kompetente myndighed sikrer, at havnebrugerne og repræsentanter for eller sammenslutninger af havnebrugere underrettes i overensstemmelse hermed. Den i artikel 13, stk. 5, omhandlede frist på to måneder finder ikke anvendelse.

▼B

Artikel 22

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 24. marts 2019.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.